

ikke hidtil er anset for fagligt arbejde, kunne anerkendes som fag i lovens forstand, ligesom nye oplæringsområder vil kunne udskilles af allerede bestående fag.

Den til *stk. 6* svarende bestemmelse i 1937-loven — der iøvrigt ikke har været anvendt i praksis — lagde ved spørgsmålet om meddelelse af disse dispensationer vægt på, at den praktiske og teoretiske uddannelse var ordnet på betryggende måde, og at lønningsforholdene gjorde det ubetænkeligt at meddele dispensation. Da der ved afvejelsen af, hvorvidt dispensation bør meddeles, imidlertid også bør tages hensyn til de unges arbejds- og ansættelsesvilkår iøvrigt, herunder spørgsmål om opsigelse, er det foreslået udtrykkeligt i loven at fastsætte, at det for dispensationens meddelelse er en forudsætning, at de pågældende lærlinge *som helhed* ikke er ringere stillet end efter lærlingeloven. I udtrykket „*som helhed*“ ligger, at lærlingene på enkelte punkter kan være dårligere stillet, når de til gengæld på andre punkter er bedre stillet end efter lovens regler. Afgørelsen heraf foreslås overladt til det administrative skøn. Da det imidlertid ikke kan udelukkes, at forholdene inden for enkelte virksomheder efter meddelelse af dispensationen — hvorved de pågældende virksomheder bliver holdt uden for loven — senere vil kunne blive forringet for lærlingene, har man af præventive grunde foreslået en udtrykkelig bestemmelse om, at tilladelsen kan tilbagekaldes, såfremt forholdene måtte ændre sig væsentligt.

Stk. 7 svarer med enkelte redaktionelle ændringer til den gældende lovs *stk. 6*.

Det er anset for formålstjenligt i loven udtrykkeligt at anføre, at personer, der måtte ønske oplysninger og vejledning vedrørende læreforhold — der tænkes ikke herved på erhvervsvejledning — kan henvende sig herom til de offentlige arbejdsanvisningskontorer, jfr. forslaget *§ 1, stk. 8*. Det er samtidig foreslået, at der pålægges disse en vis pligt til at føre tilsyn med, at personer ikke beskæftiges i strid med loven. Når de kommer til kundskab om forhold, der strider mod lovens bestemmelser, bør deres hovedopgave være at søge forholdene bragt i lovmæssig orden frem for i alle tilfælde straks at søge de pågældende draget til ansvar. Hvis forholdene ikke bringes i orden, eller det af andre grunde skønnes nødvendigt, må det pågældende faglige udvalg underrettes, idet det bør være de faglige udvalg og ikke de offentlige arbejdsanvisningskontorer, der skal tage stilling til, hvorvidt der måtte være anledning til at foretage videre, hvorved bemærkes, at hverken de offentlige arbejdsanvisningskontorer eller de faglige udvalg har politimyndighed.

Stk. 9 svarer med enkelte redaktionelle ænd-

ringer til den gældende lovs *stk. 9*. Loven gælder således som hidtil under alle omstændigheder for de af kommunerne beskæftigede personer under lærlingealderen. Også statens virksomheder og kontorer skal sørge for oprettelse af lærekontrakt, når der antages personer under 19 år til fagligt arbejde, medmindre ansættelsen er sket i henhold til tjenestemandsløven, eller dispensation efter *stk. 6* foreligger.

Til § 2.

Bestemmelserne i *stk. 1—3* er enslydende med den gældende lov.

Forslagets *stk. 1, litra b*), er udformet i overensstemmelse med lov nr. 286 af 18. juni 1951 om ændring af reglerne om fortabelse af rettigheder som følge af straf. De erklæringer, som læremesteren hidtil har skullet udfylde til brug ved de kontraktgodkendende myndigheders afgørelse af, om betingelserne i denne bestemmelse for antagelse af lærlinge foreligger opfyldt, afskaffes, og der indføres en ordning, hvorefter de offentlige arbejdsanvisningskontorer til brug ved skønnet over, om en læremester opfylder disse betingelser, fremtidigt kan indhente sædvanlige 5-årige straffeattester og med henblik på sædelighedsforbrydelser 10-årige attester. De nærmere regler herom vil blive udformet administrativt efter forhandling mellem justitsministeriet og arbejdsministeriet.

Stk. 4. Efter den gældende lov afgøres spørgsmålet om, hvorvidt en person efter sin uddannelse og sit kendskab til faget må betragtes som faglig oplært, af den kontraktgodkendende myndighed, i tvivlstilfælde efter forhandling med det faglige udvalg, og afgørelsen kan indankes for arbejdsministeren. Efter forslaget skal anke fremtidig ske til lærlingerådet, hvis afgørelse er endelig. Forslaget skyldes dels ønsket om i videst muligt omfang at forenkle administrationen af loven, dels at det findes naturligt, at faglige spørgsmål afgøres af et fagligt organ.

At dispensationsbeføjelsen i forslaget *stk. 5, 1. pkt.*, og afgørelsen af, om nogen efter bestemmelserne i *stk. 1, litra b*), er uberettiget til at antage og oplære lærlinge er henlagt til arbejdsdirektøren, er en naturlig følge af bestræbelserne for at forenkle lovens administration. Arbejdsdirektørens afgørelse kan indbringes for domstolene i overensstemmelse med de processuelle regler i straffelovens § 78, *stk. 3*, således som denne bestemmelse er ændret ved foranævnte lov nr. 286 af 18. juni 1951.

Til § 3.

Stk. 1 og 2 er enslydende med den gældende lovs *stk. 1 og 2*.